

ningen af fradragsværdien af de nævnte bidrag.

Da familier med kun én indkomst ikke har mulighed for at overføre det uudnyttede bundfradrag i den foreslåede topskat mellem ægtefællerne, vil disse familier skulle betale mere i skat end familier med to indkomster. Dette problem, som også findes i dag, vil blive forværret af regeringens forslag. Regeringens ændringsforslag vil yderligere forstærke problemet.

Mindretallet er enig med regeringen i behovet for markante lettelser i beskatningen af arbejdsindkomster, som er særdeles høj i Danmark sammenlignet med andre lande. Men mindretallet er uenig med regeringen i valg af metode til at nå dette mål. Som beskrevet i ovenstående flytter regeringens forslag en lang række skattepolitiske hegnspele i socialdemokratisk og centralistisk retning og altså væk fra, hvad mindretallet finder ret og rimeligt. Derfor afviser mindretallet regeringens skattereform og indstiller alle 23 lovforslag i reformen til forkastelse.

Et *andet mindretal* (Socialistisk Folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med det stillede ændringsforslag.

Mindretallet mener, at der hidtil har været en helt urimelig afgrænsning mellem ligningslovens §§ 9 B og 9 C, sådan som angivet i den tidligere udsendte redegørelse fra udvalget om befordringsfradraget. Disse afgrænsningsproblemer løses nu, og med ændringsforslaget, der skaber en overgangsordning for personer med befordring over meget lange afstande, er der efter mindretallets opfattelse skabt et rimelig miljørigtigt og lettere administrerbart regelsæt.

Et *tredje mindretal* (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) vil redegøre for sin stilling til lovforslaget og det stillede ændringsforslag ved 2. behandling.

Ændringsforslag

Af *skatteministeren*, tiltrådt af et *flertal* (S, SF, CD, RV og KRF):

Til § 3

1) Efter stk. 2 indsættes som nyt stykke:

»Stk. 3. Uanset bestemmelsen i § 1, nr. 7, kan skattepligtige, der i indkomståret 1993 er berettigede til at foretage fradrag for befordring i egen bil efter reglerne i ligningslovens § 9 C, stk. 4, jf. lovbekendtgørelse nr. 1223 af 17. december 1992, vælge at foretage fradrag for befordring efter reglerne i 2. og 3. pkt. Fradrag kan kun foretages for den strækning mellem hjem og arbejdsplads, som berettiger til fradrag i 1993, og fradraget kan højst udgøre et beløb, der svarer til fradraget i 1993. Fradraget foretages efter reglerne i ligningslovens § 9 C, stk. 1-3, dog således, at daglig befordring over 130 km i 1994, 150 km i 1995, 170 km i 1996 og 190 km i 1997 kan fradrages med 1,05 kr. pr. km.«

Bemærkninger

Til nr. 1

En ophævelse af særreglen i ligningslovens § 9 C, stk. 4, om befordring i egen bil betyder, at en række skatteydere med meget lang transport mellem hjem og arbejde på én gang mister en del af et relativt stort befordringsfradrag ved skift til det normale befordringsfradrag. For at give skatteydere, der allerede anvender særreglen, mulighed for at indrette sig på nye regler, foreslås en overgangsregel.

Tre betingelser skal være opfyldt, for at overgangsreglen kan anvendes:

- 1) Skatteyderen skal være anset berettiget til at foretage fradrag efter særreglen i ligningslovens § 9 C, stk. 4, i indkomståret 1993,
- 2) fradrag kan alene foretages for den strækning mellem hjem og arbejdsplads, som berettiger til fradrag efter § 9 C, stk. 4, i 1993 og
- 3) fradraget kan maksimalt udgøre et beløb, der svarer til det fradrag, der er foretaget efter § 9 C, stk. 4, i 1993.

Heraf følger bl.a., at fradrag alene kan foretages for befordring efter overgangsreglen, hvis skatteyderens sædvanlige bopæl og arbejdsplads er uændrede i forhold til 1993. Ordningen indebærer f.eks. også, at det ikke er muligt ved flytning at bevæge sig ind i overgangsordningen.